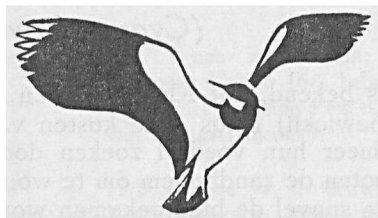

Najaarstrek van de Kievit

Ieder jaar valt me, bij mijn tochten door Waterland, in de loop van November een vrij plotselinge, snelle stijging op van het aantal kieviten, waarvan een gedeelte weer doortrekt en een ander deel wellicht blijft hangen. In elk geval is daarna het aantal kieviten groter dan tevoren, waarbij zich in November enkele „pieken” voordoen. Pas bij het invallen van de echte winter, met ijs en sneeuw, verlaten de kieviten Waterland geheel.

Om enkele cijfers uit de laatste jaren te geven.

Op 25 Oct. 1953 telde aan de Poppendammer Gouw 620 kieviten en geen goudplevieren.

Op 7 November 1953 op hetzelfde traject $\pm$ 300 kieviten, geen goudplevieren.

Op 21 Nov. 1953 op hetzelfde traject ruim 3500 kieviten en 250 goudplevieren.

Op 5 Dec. 1954 op hetzelfde traject 700 kieviten, hier en daar enkele goudplevieren.

Op 20 Dec. 1953 op hetzelfde traject 530 kieviten, hier en daar enkele goudplevieren.

Op 10 Oct. 1954 op hetzelfde traject 834 kieviten, geen goudplevieren.

Op 24 Oct. 1954 op hetzelfde traject 740 kieviten, geen goudplevieren.

Op 5 Nov. 1954 (vluchtige waarneming) $\pm$ 3000 kieviten, 200 goudplevieren (geschat).

Op 7 Nov. 1954 6 á 700 kieviten, practisch geen goudplevieren.

Op 20 Nov. 1954 bijna 10.000 kieviten, 500 goudplevieren.

Op 5 Dec. 1954 2000 kieviten, geen goudplevieren.

Op 19 Dec. 1954 2000 kieviten, 220 goudplevieren.

Op 2 Jan. 1955 450 kieviten, 35 goudplevieren en 8 kemphanen!

daarna tijdens de vorst geen vogels aanwezig.

5 Febr. 1955 weer 20 kieviten, 262 goudplevieren, ruim 20 kemphanen.

Toen ik deze cijfers eens besprak met Dr. de Vries uit Wageningen, vertelde hij me dat, terwijl in Waterland het aantal kieviten in November toenam, in de Gelderse vallei omstreeks die tijd de definitieve wegtrek plaats vond. Gelijk met de wegtrek van de kievit uit het Oosten, Zuiden en midden van Nederland krijgen dus de kustprovincies een nieuwe toevoer van kieviten en goudplevieren.

Toen ik omstreeks Kerstmis 1954 per trein van Harlingen via Leeuwarden naar Amsterdam reisde heb ik speciaal op de kievit gelet. Tussen Harlingen en Leeuwarden zaten de weilanden nog vol, daarna heb ik ze niet meer gezien.

Het lijkt me, dat hier wel een aardig onderwerp voor een onderzoekje van de Vogelwerkgroep in zit; in een tijd van het jaar, waarin er doorgaans niet veel veldwerk is. Van eind October—half December, zo mogelijk nog later, tot het invallen van de vorst, zou men eens per week, desnoods eens per 14 dagen (liefst natuurlijk vaker) op een bepaald traject het aantal kieviten kunnen tellen of schatten. Men neme het traject niet te klein, zodat er althans enkele troepen verwacht kunnen worden. Natuurlijk vertonen de tellingen vrij grote schommelingen, b.v. doordat een grote troep resp. wegvliegt of invalt, maar het verschil, veroorzaakt door de aankomst van de grote troepen in November, is zo groot, dat het er toch wel uitkomt.

We krijgen dan eens, aan de hand van cijfers, een indruk van het verloop van de herfsttrek en de concentraties aan de kust. Tevens tellen men de goudplevieren (van belang voor het ITBON) en eventuele kemphanen. Over het overwinteren van deze soort bestaan alleen maar vage aanwijzingen.

Voor al in de kuststreek, maar ook in het binnenland (voor het vroege wegtrekken van de soort) zijn hiervoor waarnemers nodig. Wie er iets voor voelt, kan schrijven aan:

GRÉ VAN DER BAAN,
Sloterkade 68¹, Amsterdam-W.